

Dosarul nr. 2ra-1655/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Ed. Galușceac)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Ciochină,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Ciochină împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Asociația Medicală „Dispensarul Republican de Narcologie” cu privire la recalcularea salariului, încasarea sumei restante, încasarea penalității și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 30 iunie 2021 a Curtii de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Ciochină și a fost menținută hotărârea din 18 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 17 septembrie 2020, Ion Ciochină a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” cu privire la recalcularea salariului, încasarea sumei restante, încasarea penalității și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a fost angajat în funcția de șef serviciu resurse umane la IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” la data de 10 iulie 2018 prin contract individual de muncă nr.34/18 din 10 iulie 2018.

În conformitate cu prevederile regulamentului de organizare și funcționare a IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie”, Hotărârii Guvernului nr. 837 din 06 iulie 2016, și anexele acesteia, precum și Ordinul Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 22 din 03 martie 2014 privind clasificatorul ocupațiilor din Republica Moldova a constatat că în rezultatul interpretării eronate și după bunul plac a actelor normative care reglementează modul de salarizare de către d-na Liubovi Marandici, economist șef și mama directorului IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie”, salariul pentru funcția de șef serviciu resurse umane și a altor șefi de subdiviziuni din aparatul de conducere al IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” au fost stabilite greșit și contravin actelor normative menționate supra.

A susținut reclamantul că, conform organigramei IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie”, aprobată prin Ordinul Ministerului Sănătății nr. 419 din

02 iunie 2017, serviciile resurse umane, economic, juridic și audit intern nu fac parte din personalul medical, dar sunt parte componentă al aparatul de conducere IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie,” la fel ca și serviciul economic, contabil șef și au aceiași greutate/valoare/importanță juridică, deci toate serviciile nominalizate supra, trebuiau incluse în aceiași categorie de salarizare conform anexei nr. 3 al Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 837/2016.

De asemenea, a notat reclamantul că, salarizarea șefului serviciului economic care la fel face parte din administrația instituției ca și toți ceilalți șefi de servicii este salarizat conform anexei nr. 3 al Regulamentului menționat, iar a altor șefi de servicii conform anexei nr. 1 și astfel, a considerat că, este o discriminare în sensul adevărat al cuvântului, interpretare și aplicare eronată a legii, după bunul plac al economistului șef d-nei Liubovi Marandici.

A menționat reclamantul că, conform clasificatorului ocupațiilor aprobat prin Ordinul Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 22 din 03 martie 2014, funcția de șef serviciu resurse umane este de nivelul 4 de calificare, la fel cum și funcția de șef al serviciului economic s-au contabil-șef, toate fiind identice ca importanță.

Totodată, a relatat reclamantul că, atribuirea serviciilor, resurse umane, juridic și audit intern la anexa nr. 1 a Hotărârii Guvernului nr. 837, categoria 2 de angajați, la personalul administrativ - gospodăresc este o eroare și o interpretare eronată, nu este exclus și intenționat de către șeful serviciului economic d-nei Liubovi Marandici.

Astfel, salarizarea funcțiilor menționate, șefi de servicii trebuie să se efectueze în conformitate cu prevederile anexei 3, coloana 4 a Hotărârii Guvernului nr. 837 din 06 iulie 2016, la fel cum și funcția de economist-șef, contabil-șef.

De asemenea, a indicat reclamantul că, în conformitate cu prevederile și normele expres stabilite și cunoscute, în cazul inexistenței legii se aplică analogia legii existente, iar în cazul inexistenței exprese a funcțiilor menționate în Hotărârea Guvernului nr.837, la fel se aplică analogia celei existente, adică, a celei de șef al serviciului economic, iar aplicarea diferențiată se califică drept discriminare, încălcarea unui drept fundamental protejat de art. 14 CEDO și depozare ilicită de surse financiare prin încălcarea prevederilor art. 1 al Protocolului Adițional nr. 1 CEDO.

A mai menționat reclamantul că, când legiuitorul nu a invocat direct toate serviciile unei unități atunci se folosește analogia, pentru a nu admite discriminare la salarizare. Conform noțiunii „Funcție similară” este funcție de același fel din cadrul aceleiași unități s-au din altă unitate care implică aceleași condiții de studii, nivel de responsabilitate, complexitate și condiții de muncă (legea 715 privind sistemul unitar de salarizare, M.O. din 30 noiembrie 2018, nr. 441-447).

A considerat reclamantul că, salariul șefului serviciului economic, contabilului-șef, trebuie să fie egale cu salariul șefilor serviciilor resurse umane, juridic , audit intern, care la fel fac parte din aparatul de conducere al IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” fiind funcții similare și care cer pregătire identică, studii superioare, experiență în domeniu, etc. și deci toate funcțiile respective cad sub incidența anexei nr. 3 al Regulamentului nominalizat supra.

A solicitat, reclamantul recalcularea salariul de bază la funcția deținută de șef serviciu resurse umane pe perioada valabilității contractului individual de muncă de la 10 iulie 2018 până la data de 30 aprilie 2020 în conformitate cu prevederile anexei nr. 3 a Hotărârii Guvernului nr. 837 din 06 iulie 2016, achitarea diferenței plăților

salariale restante, recalcularea a indicatorilor de performanță, a indemnizațiilor calculate la concediu, efectuarea achitării sumei restante acumulate din vina angajatorului, începând cu perioada 10 iulie 2018 până la 30 aprilie 2020, calcularea și achitarea a 0,3% drept penalități pentru fiecare zi de întârziere a plăților neefectuate și reținute ilegal, precum și încasarea din contul IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” a sumei de 10000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 18 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Ion Ciochină, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 18 februarie 2021, Ion Ciochină, a declarat apel împotriva hotărârii din 18 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, exprimându-și dezacordul cu aceasta și a solicitat casarea integrală a hotărârii primei instanței cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Ion Ciochină și a fost menținută hotărârea din 18 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În susținerea soluției sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 4, art.128 alin. (1) și (2), art.135, art.329 din Codul muncii, precum și pe prevederile Regulamentului privind salarizarea angajaților din instituțiile medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 837 din 6 iulie 2016 și a conchis ca fiind corectă opinia primei instanțe, precum că, în pofida faptului că, serviciul resurse umane, economic, juridic fac parte din aparatul de conducere a IMPS „Dispensarul Republican de Narcologie”, conform organigramei IMPS „Dispensarul Republican de Narcologie”, anexa nr. 2 al Ordinului Ministerului Sănătății nr. 419 din 06 iunie 2017, aceștia sunt salariați conform anexei nr. 1 al Regulamentul privind salarizarea angajaților din instituțiile medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medical, aprobat Hotărârii Guvernului nr. 837 din 06 iulie 2016 și nu conform anexei nr. 3 al prezentului regulament, or toate coloanele ale anexei nr. 3 sunt o listă exhaustivă și se referă strict la funcțiile nominalizate.

În consecință, instanța de apel a conchis că, pretențiile apelantului Ciochina Ion cu privire la recalcularea salariul de bază la funcția deținută de șef serviciu resurse în conformitate cu prevederile anexei nr. 3 al Regulamentului privind salarizarea angajaților din instituțiile medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 837 din 6 iulie 2016 sunt nefondate.

Or, potrivit pct. 9 al Regulamentului menționat, salariul de funcție se stabilește individual, pentru fiecare angajat în parte, în funcție de vechimea în specialitate, funcția deținută și specificul de activitate, potrivit salariilor de funcție, prevăzute în anexa nr.1 la prezentul Regulament.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a menționat că, prima instanță a ajuns la concluzia de a respinge ca neîntemeiată pretenția reclamantului Ion Ciochina cu privire la recalcularea salariului, deoarece argumentele invocate în susținerea poziției sale nu au nici un suport juridic probator.

Având în vedere faptul că, pretenția reclamantului cu privire la recalcularea salariului a fost respinsă, subsidiar, instanța de apel a constatat că, sunt neîntemeiate și pretențiile apelantului referitor la recalcularea a indicatorilor de performanță, a

indemnizațiilor calculate la concediu, efectuarea achitării sumei restante acumulate din vina angajatorului, achitarea penalităților precum și repararea prejudiciului moral, deoarece constituie pretenție subsecvente celor principale, respectiv întemeiat a fost respinsă de prima instanță.

În această ordine de idei, instanța de apel a apreciat că, prima instanță just a examinat pricina în baza probelor prezentate la materialele cauzei de către părți, or, conform art.239 din Codul de procedură civilă, instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

La 16 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Ion Ciochină, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră neîntemeiate, ilegale și fără suport juridic, deoarece instanțele de judecată inferioare au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, astfel concluziile instanțelor de judecată inferioare fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar aceste încălcări ale instanțelor de judecată inferioare au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a emis decizia la 30 iunie 2021 și expediată participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la 19 iulie 2021 (f.d.166), însă la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent.

Astfel, având în vedere faptul că, recursul declarat de Ion Ciochină împotriva deciziei din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 20 septembrie 2021, fiind expediat prin intermediul oficiului poștal la 18 septembrie 2021 (f.d. 171), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 29 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Până la data examinării admisibilității recursului, IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” nu a depus referință prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Ion Ciochină, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocare în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Ciochină, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ion Ciochină, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru